

Etiketo. 1 Ceremoniaro de solenaĵoj. 2 Reguloj de la eksteraj manieroj en mondumo. 3 Karteto, fiksita sur objekto, por montri la enhavon, prezon, destinton, adreson ktp.

etilo ☞ C²H⁵. Radikalo, kiu kombiniĝas en multaj organikaj komponaĵoj.

etileno ☞ C²H⁴. Senkolora gaso, kiun oni ricevas per distilado de la karbo.

Etimologio. 1 Scienco pri la deveno de la vortoj : *~a vortaro*. 2 Deveno de vorto : *oni ne konas la ~on de multaj vortoj*.

Etiologio ☞. Studo pri la kaŭzoj de la malsanoj.

etmoldo ♥. Nomo de frunta ostoj.

Etnografio. Scienco pri la popoloj, iliaj moroj, vivmaniero, legendoj ktp.

etnologo (Sc). Scienculo studanta la ~ion ; specialisto en la ~io.

etnologio Z (Sc). Branĉo de la antropologio, kiu esploras la originon k la parencecon de popoloj.

etologio Z (Sc). Scienco pritraktanta la devenon de la moroj k de la moralo.

etudo Z. 1 ♀ Muzika verko kreita por ekzercoj : *~oj de Chopin (Sopen)*. 2 Pentraĵo aŭ desegno rapidefarita por ekzerco, provo, studo, sen zorgo pri detaloj.

eŭdiometro Z ☞. Aparato por la analizo k sintezo de gasoj.

eŭdiometrio Z ☞. Metodo de la analizo per eŭdiometro.

eŭfemismo Z. Perifrazo, dirmaniero por mildigi la krudecon de la ĝusta vorto : « *senfina dormo* » estas ~o anstataŭ « *morto* ».

eŭforbio ☞. G. de ~acoj, kies radikoj efikas laksige (*euphorbia*).

eŭforblacoj ☞. Familio de dukotiledonaj unupetalaj plantoj.

eŭgeniko (Sc). Scienco pri la plej bonaj kondiĉoj al la reproduktado de l' homo.

eŭkalipto ☞. Arbo, g. de mirtacoj (*eucalyptus*).

Eŭkaristio. (K) Sakramento, kiu laŭ la katolika dogmo, vere k substance enhavas la korpon, sangon, animon k diecon de Jesu-Kristo, sub la ŝajnoj de pano k vino. Kp KOMUNII.

Eŭnuko. Kastrita gardisto de orientaj haremoj.

eŭroplo ☞ Eu. Ĥemia elemento, tre malforta metalo ; *atompezo* : 152,0.

evakui (tr). ☞ Malokupi lokon : *~i landon, fortikajon, hospitalon* ; la *malamiko ~is la okupitan teritorion*. ~o. Ago ~i aŭ rezulto de tiu ago : la *rapida ~o devigis nian armeon lasi la artilerion al malamikoj*. Kp MALOKUPI, VAKUIGI.

Evangelio. 1 Unua parto de la Nova Testamento enhavanta rakontojn atribuitajn al Mateo, Marko, Luko k Johano pri la vivo, agoj k predikoj de Jesuo. 2 La tuta Nova Testamento. 3 La instruoj de Jesuo. 4 (f) Instruo pri iu doktrino prezentata kiel nediskutebla vero. ~a. 1 Konforma al ~o : ~a moralo ; ~a tono, rigardo. 2 Protestanta.

evento. Difinita, sufiĉe grava okazaĵo.

Eventuala. Povanta okazi, depende de necertaj cirkonstancoj : la ~aj profitoj de la afero. ~e. En okazo de bezono : *skribu, ~e telegrafu*. ~(a)j)o. ~a fakto. Kp EBLA, OKAZO, HAZARDO.

Evidenta. Tiel klara k senduba, ke ĝi ne bezonas pruvon : la *vero ne estas ĉiam ~a por la spirito* ; ~a eraro. Kp CERTA, VIDEBLA, OKULFRAPA, PALPEBLA. ~eco. Klareco, kiun prezentas la vero al la spirito estigante la certecon : la ~eco de la geometriaj demonstracioj. ~e. Tute sendube.

evikeli (tr) ☞. Senigi je la posedo de bonafide akirita havo.

* **Eviti** (tr). 1 Peni ne renkonti iun : *~i la babilulojn*. 2 Peni ne esti trafita de io : *~i frapon, danĝeron, morton, eraron* ; ankoraŭ neniu ~is la sorton Z ; li ~igis (ŝparis) al mi multajn erarojn. Kp FORKURI, SIN FORSAVI. ~ema. Penanta ~i la malfacilaĵojn : ~ema respondo ; li ~eme respondis la demandojn Z (Kp MALPRECIZA, SINGARDA). ~ebla. Kiun oni povas ~i : *ne~ebla* (Kp NEPRE. Vd KONDAMNI) estas la morto. Mal~i (tr). Kontraŭstari, kontraŭiri, spiti : *kuraĝe mal~i la danĝeron*.

Evolui (ntr). 1 Iompostiome disvolviĝi ; regule k laŭnature kreskadi aliformiĝante : *esp-o ~as laŭ natura k rekta vojo* Z. 2 Pasi tra diversaj iompostiomaj ŝanĝoj : *kun la tempo, lia karaktero ~adis ĝis ekstrema mildeco*. ~o. 1 Iompostioma laŭnatura disvolviĝo k aliformiĝo : ~o de la